

24.14x14.81	1	11	עמוד	ישראל היום! - כותרת	04/05/2022	81554860-7
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

בין אובדן העצמאות לחידושה

שלא היינו עוברים לסדר היום על שריפת דגלי ישראל והנפת דגלי פלשתיין בהר הרצל, כך אין לעבור לסדר היום על חילול ריבונות ישראל, סמליה ודגליה בהר הבית. שני הרים, שכל אחד בדרכו מספר סיפור על מאבק לעצמאות; סיפור על מחויבות לצדק היסטורי ולתרבות לאומית, שחורג מן השרידות וההצלה הפיזית.

הר הבית והר הרצל
מספרים, כל אחד בדרכו,
על מאבק לעצמאות ועל מחויבות
לצדק היסטורי ולתרבות לאומית

החיבור שבין התקוות לבין המחר הכבד של הקיום. חיילים על רקע הר הבית צילום: מרים צחי

הבית, הלכו מייר אחר כך להר הרצל ולבתי העץ למיין הצבאיים כדי לטמון שם את חבריהם שני פלו באותה מערכה. להם הזיקה בין שני ההרים היתה ברורה לגמרי: הר הבית מסמל את אובדן העצמאות והריבונות היהודית, והר הרצל של ערב יום העצמאות – את חידושן.

אלה הם שני צדדים של אותו מטבע. כפי

בהר הבית טמונה מגילת היוחסין של העם היהודי, שרידי המקדש ואפר הפחם מהשריפה הגדולה שכילתה אותו. בהר הרצל טמונים ילדינו, "מגש הכסף", המתארך עדיין, שעליו ניתנה לנו מדינת היהודים.

מוטה גור ("הר הבית בידינו") ולוחמיו, ששחררו לפני 55 שנה את ירושלים ואת הר

// והארץ מחולקת למחוזות הזיכרון וגלילי התקווה, ותושביהם מתערבכים אלה עם אלה... היא קשורה היטב והכל בה, והיא קשורה רה חזק, והחוסים לפעמים מכאיבים".

כך כתב המשורר יהודה עמיחי בשירו "אהבת הארץ", וכמו תיאר במילותיו את הרגע האחר והמיוחד שיפקוד אותנו גם הערב; את מעבר החד שבין יום הזיכרון ליום העצמאות; מעבר בלתי מובן לכאורה אבל הכרחי, בין התוגה והזיכרון לבין השמחה והלב שעולה על גדותיו. ובעצם הימים הללו, ערב יום העצמאות ה-74, נעה המציאות הישראלית גם בין שני הרים, סימבוליים וקדושים כל כך: בין הר הבית הרור גש וה"סמבטיוני" לבין הר הרצל אפוף הרממה והתוגה, בין התקומה הישראלית ומחירה הכבד לבין הזיכרון היהודי שאי אפשר בלעדיו.

שני ההרים מסמלים לכאורה שני קטבים, "ישראלי" ו"יהודי", שלא פעם מתוארים כמ" תחרים ביניהם, אבל כרובד העמוק הם דווקא משלימים זה את זה. הציונות היא הרי חוטר מגזע היהדות, או כפי שהרצל אמר עליה: "היא שיבה אל היהדות, עוד לפני שהיא שיבה אל ארץ היהודים".